

Arrest

nr. 94 947 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die loco advocaat F. VAN BERGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Arabische soenniet te zijn, afkomstig uit de Zayouna-wijk in Bagdad (Centraal-Irak). U verklaart dat uw broer (M.) in 2010 regelmatig bedreigd werd omdat hij voor de Al-Iraqiyah televisiezender een programmamaker was. Hij zou in juli 2010 Irak hebben verlaten en naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) zijn gevlucht waar hij momenteel nog steeds woonachtig is. U verklaart dat u op 26 november 2010 werd ontvoerd toen u op weg was naar de eigenaar van uw huurwoning om de jaarlijkse huur te betalen. Drie personen zouden uit de wagen gestapt zijn en u in de auto hebben getrokken. De vierde zat aan het stuur. Zij zouden een zak over uw hoofd hebben getrokken en u geslagen hebben. U verklaart dat zij u '(M.)' noemden en dat u hen meermaals zei dat u niet (M.)was. Zij zouden uw identiteitskaart hebben genomen en

gezien hebben dat u inderdaad niet (M.) was. Toen jullie een controlepost naderden, zouden de personen in de wagen een discussie hebben gevoerd over wat ze met u zouden doen. Omdat de controlepost dichtbij was, zou één van de personen gezegd hebben dat het beter was om u nu te laten gaan, maar dat ze uw familie later nog wel te pakken zouden krijgen. Zij zouden het geld dat u bij had hebben afgenomen en u uit de auto hebben gegoooid. U zou naar de controlepost zijn gewandeld om aangifte te doen van de gebeurtenis. Omdat het al laat begon te worden, zouden de personen aan de controlepost gezegd hebben dat u beter de volgende dag naar het kantoor kon gaan om daar een klacht in te dienen. U verklaart dat u een klacht indiende. Vanaf dat moment zou u bij uw tante in de Al-Sanaastraat in Al-Sanaa (Bagdad) zijn gaan wonen. Tijdens uw verblijf bij uw tante zou u steeds zijn binnen gebleven omdat u veel schrik had sinds uw ontvoering. Op 10 augustus 2011 zou uw buurjongen uit Al-Zayouna een dreigbrief hebben gevonden die voor u bestemd was. Uw broers zouden eenzelfde brief hebben ontvangen op hun naam. Vijf dagen later, op 15 augustus 2011 zouden vier personen in politie-uniform met meerdere wagens naar het huis zijn gegaan waar uw ouders nog woonden in Al-Zayouna. Zij zouden vragen hebben gesteld over het verblijf van hun zonen en zouden een huiszoeking uitgevoerd hebben. Toen uw vader hen vroeg naar de redenen waarvoor zij naar zijn zonen op zoek waren, zouden zij uw vader hebben meegenomen naar de keuken, waar zij hem doodschoten. Na dit incident zou u beslist hebben het land te verlaten. Sinds uw aankomst in België zou u hebben vernomen dat uw broer (H.) sinds 10 oktober 2011 verdwenen is. Sindsdien zou er geen enkel spoor van hem zijn. U stelt op 28 augustus 2011 met een vliegtuig van Bagdad naar Turkije te zijn gevlogen om vanuit Turkije verder te reizen naar België, waar u op 10 september 2011 aankwam en op 12 september 2011 uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 19.04.2010, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 26.06.2001, een kopie van uw woonstkaart op naam van uw moeder, uitgereikt op 15.01.2012, uw vervallen rijbewijs met geldigheidsdatum van 24.12.2002 tot 23.12.2007, uw militair boekje, twee foto's van uw broer op zijn werk bij de televisiezender Al-Iraqiyah (zonder datum), een aangifte van uw ontvoering, afgegeven op 27.11.2010, een dreigbrief, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een opsporingsbericht in de krant over de verdwijning van uw broer, een politieverlag uit België en een ziekenhuisattest.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u er niet in bent geslaagd aan te tonen dat u persoonlijk vervolgd zou worden. Zo dient er in eerste instantie gewezen te worden op het feit dat u meteen werd vrijgelaten nadat de personen die u trachtten te ontvoeren doorhadden dat zij de verkeerde persoon hadden meegenomen (gehoorverslag CGVS, p.13). Het feit dat zij uw geld hebben afgenomen – indien deze gebeurtenis effectief heeft plaatsgevonden – kan ermee te maken hebben dat zij gebruik hebben gemaakt van deze situatie om toch iets te halen uit hun zoektocht naar wie dan ook. Het wijst dan ook geenszins op enige vorm van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U zou na deze gebeurtenis bovendien geen enkel probleem meer hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p.24). Ook al woonde u na de poging tot ontvoering bij uw tante, toch blijkt ook nergens uit uw verklaringen dat uw ouders of broer (H.) in die periode problemen hadden. Het is dan ook eigenaardig dat jullie allen met rust gelaten werden, om een jaar later plots allemaal bedreigd te worden via een dreigbrief. Daarnaast hebt u geen enkel idee waarom u en uw familie bedreigd zouden worden. U verklaart dat het waarschijnlijk te maken heeft met het werk van uw broer (M.), maar dat het ook zou kunnen liggen aan de wijk waar jullie woonden (gehoorverslag CGVS, p.24). Van iemand die herhaaldelijk bedreigd zou zijn, kan er verwacht worden dat deze ook weet waarom hij of zij bedreigd wordt en door wie de bedreigingen geuit worden. Het feit dat u hierover geen enkel idee hebt, zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang komt.

Hierbij dient er verwezen te worden naar uw verklaringen over het werk van uw broer (M.) en de bedreigingen die hij zou hebben gehad ten gevolge van zijn werk. Zo dient er opgemerkt te worden dat u over opvallend weinig informatie beschikt over zijn werk. Indien hij daadwerkelijk programmamaker zou geweest zijn, kan er van u verwacht worden dat u meer voorbeelden kan geven en deze in ieder geval op een vlottere manier zou kunnen weergeven. U kunt immers met moeite één enkele naam opnoemen van een programma dat hij gemaakt zou hebben (gehoorverslag CGVS, p.9). Daarnaast is ook uw kennis over de aard van de bedreigingen die uw broer (M.) zou hebben ontvangen voor zijn vertrek uit Irak uitermate beperkt. U verklaart in dit verband dat hij wel een keer gezegd heeft dat hij verschillende dreigtelefoons heeft ontvangen (gehoorverslag CGVS, p.22-23). Aangezien u en uw familie omwille van hem problemen zouden hebben gekregen, kan er van u worden verwacht dat u over meer informatie over de aard en de reden van de bedreigingen die hij zou hebben ontvangen. Het feit dat u zo goed als niets weet over het werk van (M.) en de redenen waarvoor hij bedreigd werd,

door wie en waarom, zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de bedreigingen waarmee u zelf geconfronteerd zou zijn geweest. U weet niet eens of (M.) in het verleden bedreigd werd door dezelfde organisatie als diegene waardoor u nu bedreigd zou worden (gehoorverslag CGVS, p.26-27). Er kan op zijn minst van u verwacht worden dat u dergelijke informatie tracht te achterhalen. Daarnaast bent u er niet in geslaagd te verklaren waarom u nu precies in de problemen zou zitten (al dan niet omwille van uw broer). U hebt immers niets met zijn werk te maken en weet er alleszins zo goed als niets over. U zou ten slotte zijn vrijgelaten nadat 'zij' (de personen die u trachtten te ontvoeren) doorhadden dat zij de verkeerde persoon hadden meegenomen. U bent er dan ook niet in geslaagd enige verklaring te geven voor de reden waarom 'wie dan ook' het nu op u en de rest van uw gezin gemunt zou hebben.

Wat betreft de moord op uw vader, dient er opgemerkt te worden dat u enkel en alleen een overlijdensakte neerlegt. Op deze overlijdensakte staat bovendien enkel dat uw vader overleden is door een kogel in het hart. Over de precieze omstandigheden wordt er niets vermeld. U legt evenmin een ander document neer dat uw verklaringen betreffende zijn overlijden kan bevestigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat dergelijke documenten gemakkelijk op de illegale markt te verkrijgen zijn. De authenticiteit ervan kan dan ook sterk in vraag worden gesteld.

Daarnaast dient er gewezen te worden op enkele onregelmatigheden betreffende uw verklaringen en de documentatie over de verdwijning van uw broer (H.). Zo zou u kort na uw aankomst in België vernomen hebben dat uw broer op 10 oktober 2011 is verdwenen (gehoorverslag CGVS, p.5). Het is dan ook eigenaardig dat er pas op 17 januari 2012 een artikel over zijn verdwijning verschijnt in de krant. Bovendien bevat dit artikel zeer weinig informatie waardoor er aan de echtheid ervan getwijfeld kan worden. Zo staat er niets vermeld over de omstandigheden waarin hij verdween, de datum waarop hij verdween of een foto. Van een opsporingsbericht kan er verwacht worden dat het dergelijke essentiële informatie bevat. Gezien uw connecties met Irakese kranten – u stuurde immers soms foto's op naar een krant – lijkt het niet al te moeilijk om dergelijk bericht (onterecht) te laten verschijnen in de krant. Naast dit artikel legt u bovendien geen enkel bewijs neer dat kan aantonen dat uw broer ontvoerd werd. Het is verder uiterst merkwaardig dat ook uw broer (H.) zou geviseerd worden terwijl uw belagers het eigenlijk op uw broer (M.) zouden hebben gemunt. Zowel u als (H.) hebben immers niets met het werk van uw broer (M.) te maken. Als zij uw hele gezin zouden viseren, zouden de personen die u hadden 'ontvoerd' niet zomaar hebben vrijgelaten en zouden zij er geen jaar mee hebben gewacht alvorens nog eens van zich te laten horen. Als zij uw gezin in die mate viseerden, kan er verwacht worden dat 'zij' ook weten dat (M.) niet langer in Irak is. Het is dan ook niet logisch dat nu u en uw broer (H.) vervolgd zouden worden. U weet zelfs niet eens door wie u bedreigd wordt en wat voor organisatie er achter de bedreigingen zit.

Wat betreft de actoren van vervolging, met name de organisatie 'Lijan Al-Qasas Sherej (comité voor religieuze vonnissen), dient er opgemerkt te worden dat u geen enkele reden kunt bedenken waarom zij het op u (en uw broers) gemunt zouden hebben. Bovendien hebt u geen enkel idee wat voor organisatie dit is, wie er in het leiderschap zit en wat zij doen (gehoorverslag CGVS, p.15, 24). Er kan op zijn minst verwacht worden dat u weet wie u bedreigt en/of dat u genoeg moeite doet om dit te achterhalen. Wat betreft deze organisatie, dient er verder opgemerkt te worden dat het hooguit eigenaardig is dat de dreigbrief die u zou hebben ontvangen helemaal niet aan u gericht is, maar over u gaat en aan de organisatie Lijan Al-Qasas Sherej gericht is. Aangezien deze brief niet aan u gericht werd, maar aan deze organisatie, die in deze brief opgeroepen wordt om u overal te vervolgen, is het ook hooguit eigenaardig dat deze brief in uw handen terecht is gekomen. In dit verband dient er eveneens gewezen te worden op het feit dat het eigenaardig is dat u zo goed als niets weet over de manier waarop deze brief gevonden werd en waar precies (gehoorverslag CGVS, p.15). Daarnaast verklaart u eerst dat u en uw broers in deze brief werden aangeschreven (gehoorverslag CGVS, p.14), om nadien te verklaren dat er een aparte brief werd geschreven aan jullie alle drie (gehoorverslag CGVS, p.26). De inhoud van de brief is verder niet duidelijk. Zo hebt u geen enkele verklaring voor de redenen waarom u beschuldigd zou worden van de liquidatie op een groep van 'hun' jongeren (gehoorverslag CGVS, p.14). Wanneer u om de ene of de andere reden vervolgd zou worden, kan er verwacht worden dat u ook weet waar de beschuldigingen vandaan komen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat dergelijke brieven gemakkelijk op de illegale markt te verkrijgen zijn. Het kan immers door om het even wie zijn opgesteld. Hierdoor kan er aan de inhoud geen enkel geloof worden gehecht.

Aanvullend kan daaraan worden toegevoegd dat het hooguit eigenaardig is dat u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart bedreigd te worden door de organisatie Asaeb Al Haq, maar dat u tijdens uw gehoor op het CGVS hierover met geen woord rept. U verklaart bovendien dat u dit zeker niet gezegd zou hebben op de DVZ, maar dat u zeker de naam Lijan Al Qasas Sherej gezegd hebt (gehoorverslag CGVS, p.27-28). Nochtans blijkt uit uw verklaringen op de DVZ zeer duidelijk dat u de naam van die groepering wel degelijk gezegd hebt. U verklaarde tijdens dat

interview immers dat u op 10 augustus 2011 een dreigbrief ontving op uw naam met daarop een stempel van de groepering 'Ansar Al-Haq'. U verklaarde eveneens dat u niet 100% zeker was van de naam. Aangezien er niet de minste gelijkenis is tussen de namen van de twee groeperingen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de bedreigingen waarmee u geconfronteerd zou zijn.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermeldde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Irak wordt niet betwist. Uw militair boekje toont aan dat u uw legerdienst gedaan hebt, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. De foto's van uw broer bij de televisiezender hebben

geen extra bewijswaarde. Het kan immers om het even wie zijn die op de foto staat. Wat betreft de aangifte van uw ontvoering, dient er opgemerkt te worden dat ook aan de echtheid van dit document getwijfeld kan worden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat dergelijke documenten gemakkelijk op de zwarte markt te verkrijgen zijn. De dreigbrief werd hierboven reeds besproken, net als de overlijdensakte van uw vader en het krantenartikel over de verdwijning van uw broer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto het motiveringsbeginsel.

Hij stelt dat geen ernstig onderzoek werd gevoerd naar de stukken die hij neerlegde, volhardt in de authenticiteit van deze stukken en betoogt dat hieruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Irak gevaar zou lopen. Verweerder bewijst niet dat zijn documenten vals zijn. Verzoeker voegt een kopie van de stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4).

Verzoeker besluit dat in zijn hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

2.2.1. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier waar hierin op omstandige wijze wordt gemotiveerd waarom verzoeker doorheen zijn verklaringen geen persoonlijke vervolging aannemelijk maakt aangezien dat (i) hij meteen werd vrijgelaten toen zijn ontvoerders doorhadden dat zij de verkeerde persoon meenamen; (ii) hij na deze gebeurtenis geen enkel probleem meer had; (iii) het

eigenaardig is dat hij en zijn familie allemaal met rust werden gelaten om een jaar later plots allemaal te worden bedreigd; (iv) hij geen enkel idee bleek te hebben waarom of door wie hij en zijn familie zouden worden bedreigd; (v) hij over opvallend weinig informatie beschikte over het werk van zijn broer en evenmin wist door wie en waarom deze broer werd bedreigd, terwijl nochtans kan worden verwacht dat hij en zijn familie, gezien zij daardoor problemen zouden hebben gekregen, hierover meer informatie zouden hebben; (vi) hij niet eens wist of zijn broer in het verleden werd bedreigd door dezelfde organisatie als degene waardoor hij nu zou worden bedreigd; (vii) hij er niet in slaagde te verklaren waarom hij en/of de rest van zijn gezin nu precies in de problemen zouden zitten.

Verzoeker laat de voormelde pertinente en terechte vaststellingen volledig ongemoeid en vergenoegt zich ertoe de nadruk te vestigen op de door hem neergelegde stukken en te volharden in de authenticiteit van deze stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4; administratief dossier, stuk 13: documenten). Daar waar hij betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) niet bewijst dat de neergelegde stukken vals zijn, dient echter te worden opgemerkt dat het CGVS niet moet aantonen dat de stukken zoals aangebracht door een kandidaat-vluchteling vervalst zijn om aan deze stukken bewijswaarde te ontfangen.

Dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift bovendien volledig voorbijgaat aan de omstandige motivering aangaande de neergelegde dreigbrief waaruit blijkt dat (i) hij geen reden kon bedenken waarom de organisatie waarvan deze uitging het op hem en zijn broers gemunt zou hebben; (ii) hij geen idee had wat voor organisatie dit was, wie haar leiders waren of welke activiteiten zij voerde; (iii) het hooguit eigenaardig is dat deze brief niet aan hem gericht is doch over hem gaat en is gericht aan de organisatie die hem zou vervolgen, zodat het eveneens erg eigenaardig is dat deze brief in zijn handen terecht is gekomen; (iv) hij zo goed als niets wist over de wijze en de plaats waarop de brief werd gevonden; (v) de inhoud van de brief niet duidelijk is en verzoeker in dit kader niet kon verklaren waarom hij hierin werd beschuldigd van de liquidatie van een groep jongeren; (vi) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de vraag of zijn broers in deze brief al dan niet werden aangeschreven; (vii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake de naam van de groepering waarvan deze dreigbrief zou uitgaan; (viii) uit de informatie in het dossier blijkt dat zulke brieven gemakkelijk illegaal kunnen worden verkregen en door om het even wie kunnen zijn opgesteld. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen. Gelet op het voorgaande, kan niet de minste bewijswaarde worden gehecht aan de dreigbrief.

Verzoeker weerlegt evenmin in concreto de gedane vaststellingen ten aanzien van het neergelegde krantenartikel. In de bestreden beslissing wordt ten aanzien van dit stuk met recht gemotiveerd dat het merkwaardig is dat dit artikel slechts op 17 januari 2012 zou zijn verschenen terwijl zijn broer reeds was verdwenen van 10 oktober 2010, alsmede dat dit artikel dermate weinig informatie bevat dat niet kan worden aangenomen dat het een echt opsporingsbericht zou betreffen; te meer daar het voor verzoeker, gelet op zijn connecties met Iraakse kranten, niet al te moeilijk lijkt om zulk bericht op eigen verzoek te laten verschijnen in de krant. Gelet op het voorgaande, kan ook aan het neergelegde krantenartikel geen bewijswaarde worden toegekend.

Wat betreft de overlijdensakte betwist verzoeker niet dat uit dit stuk hoogstens kan worden afgeleid dat zijn vader zou zijn gedood doch dat dit stuk over de precieze omstandigheden van diens overlijden geen uitsluitel geeft. Bovendien dient ten aanzien van zowel deze overlijdensakte als de neergelegde aangifte van verzoekers ontvoering te worden vastgesteld dat uit de informatie in het administratief dossier (stuk 14) blijkt dat zulke documenten op grote schaal worden vervalst in Irak en aldaar eenvoudigweg op illegale wijze kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van beide stukken ernstig relativeert. Gezien zij niet worden neergelegd in het kader van geloofwaardige verklaringen, kan hieraan in casu geen bewijswaarde worden gehecht en volstaan zij niet om op zich aan te tonen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Inzake de neergelegde foto's wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat hieruit niet kan worden afgeleid wie de personen zijn die op deze foto's staan afgebeeld.

De overige documenten hebben betrekking op verzoekers identiteit, herkomst en legerdienst, dewelke niet worden betwist.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, blijven de bestreden motivering en beslissing onverminderd overeind en kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker voert geen specifieke argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de sub 2.2.4. gedane vaststellingen inzake de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan niet worden aangenomen dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 14), waarin uitgebreid en nauwgezet wordt ingegaan op de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst en dewelke door hem in het geheel niet wordt weerlegd, blijkt verder dat de situatie in verzoekers regio van herkomst niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS